

Una història gràfica a partir de textos de Pilar
Benejam, David Pujol, i Marta Mata

“¿El cor no vos diu res, ara, mentres estan afusellant gent a Montjuïc solament perquè en ella es manifestà amb més claredat aquest mal que és el de tots nosaltres? ¿El cor no vos diu anar a demana perdó, a genollons si convé, i els més ofesos els primers, per aquests germans nostres en desamor que volien aterrar per odi aquesta mateixa ciutat que nosaltres els deixàrem abandona per egoisme? Estem en paus, doncs. ¿I ells han de pagar la pena només perquè la seva acció cau dintre un còdic, mentres la nostra inacció és tan baixa que ja no pot caure enlloc? Aneu a demanar perdó per ells a la justícia humana, que serà demanar-ne per vosaltres mateixos a la divina, davant de la qual sou potser més culpables que ells”.

Joan Maragall, *La ciutat del perdó*, 10 d'octubre de 1909

Rosa Sensat i Vilà
1873-1961

nos a las 12 con objeto de no tener
tan juntas las comidas. Hemos in-
sistido en la cuestión de la tabla
de multiplicar. No hay otro medio
para hacérselo aprender que repetir
la a' cara. Claro está que previa-
mente debe haber la explicación
de su mecanismo y la seguridad
de que las niñas comprenden la
operación de multiplicar. Para ello
hemos hecho un ejercicio previo.

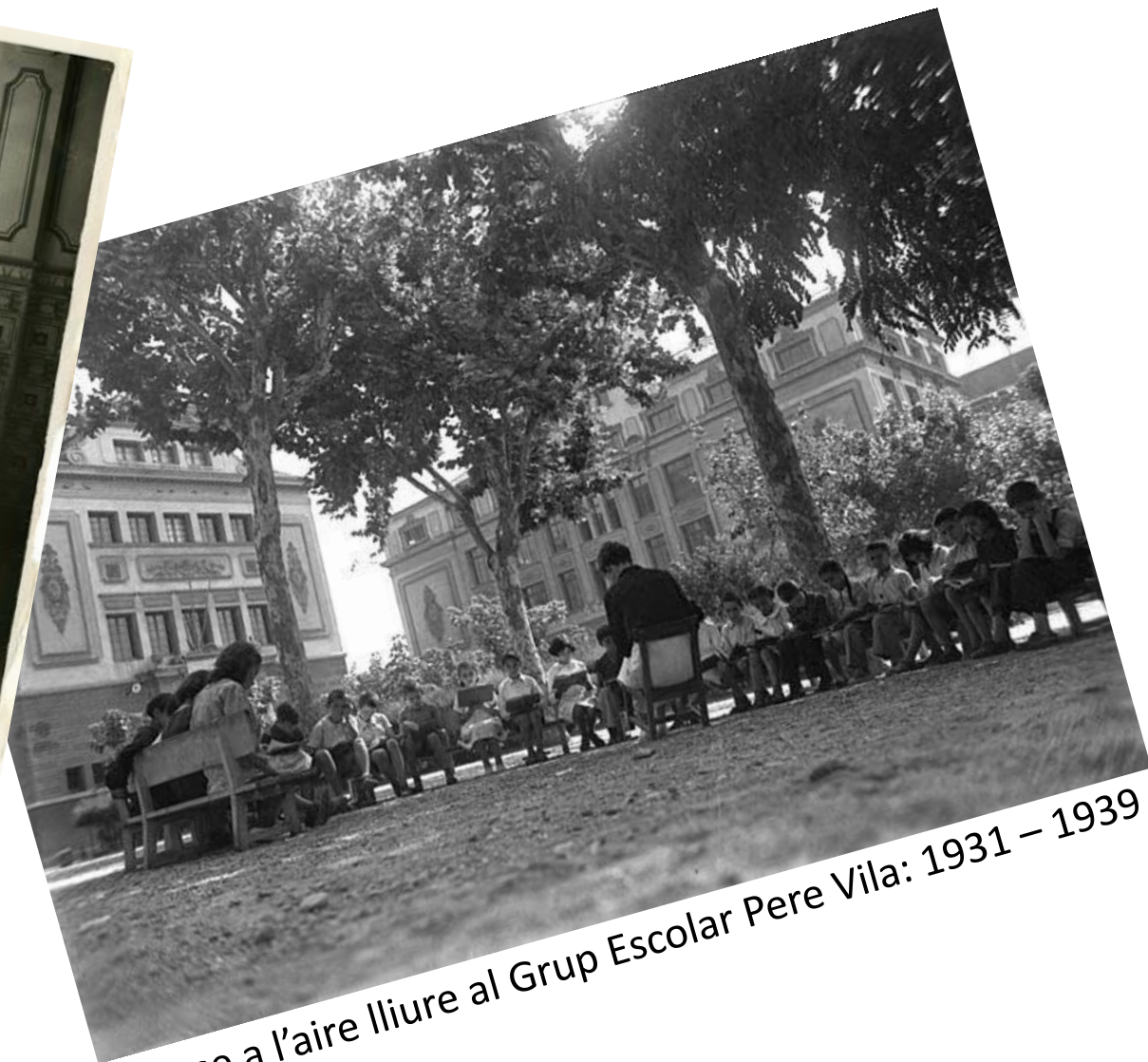
○○○ Tres naranjas

○○○ Tres naranjas
2 veces 3 son 6.

Diari. Dimarts, 3 de novembre de 1914

Inauguració del Grup Escolar Baixeras: 1922 – 1939

Classe a l'aire lliure al Grup Escolar Pere Vila: 1931 – 1939

“La victòria d’una dictadura militar, trunca el procés de modernització i durant molts anys, pràcticament fins a 1967, els mestres renovadors són separats de les escoles i es van morint.” Marta Mara, L’escola de mestres Rosa Sensat, a ***Perspectivas*, vol. XV, n. 1, 1985.**

“Com a reacció a aquesta situació apareixen a Catalunya, els anys 1950-1960, unes poques escoles privades, les quals pretenen recuperar la qualitat pedagògica de l'escola pública d'abans de la guerra. Aquestes escoles (entre les quals podem citar Talitha, Costa i Llobera, Thau, Elaia, Ton i Guida) es formen en general per iniciativa d'un grup de mestres que de petits van conèixer l'escola dels anys trenta, es mantenen amb la col·laboració dels pares dels alumnes i tenen entre els seus problemes més greus, en un sistema polític hostil, el de la formació dels mestres joves”.

Marta Mara, L'escola de mestres Rosa Sensat, a *Perspectives*, vol. XV, n. 1, 1985.

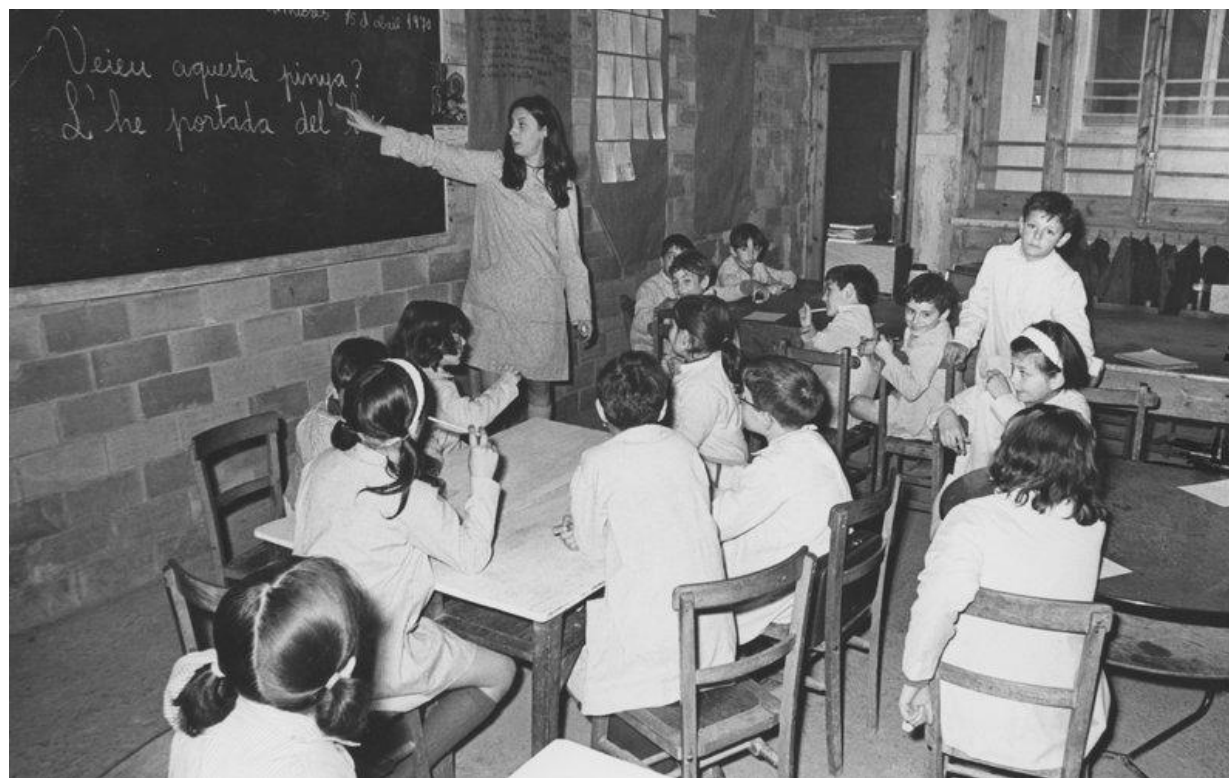
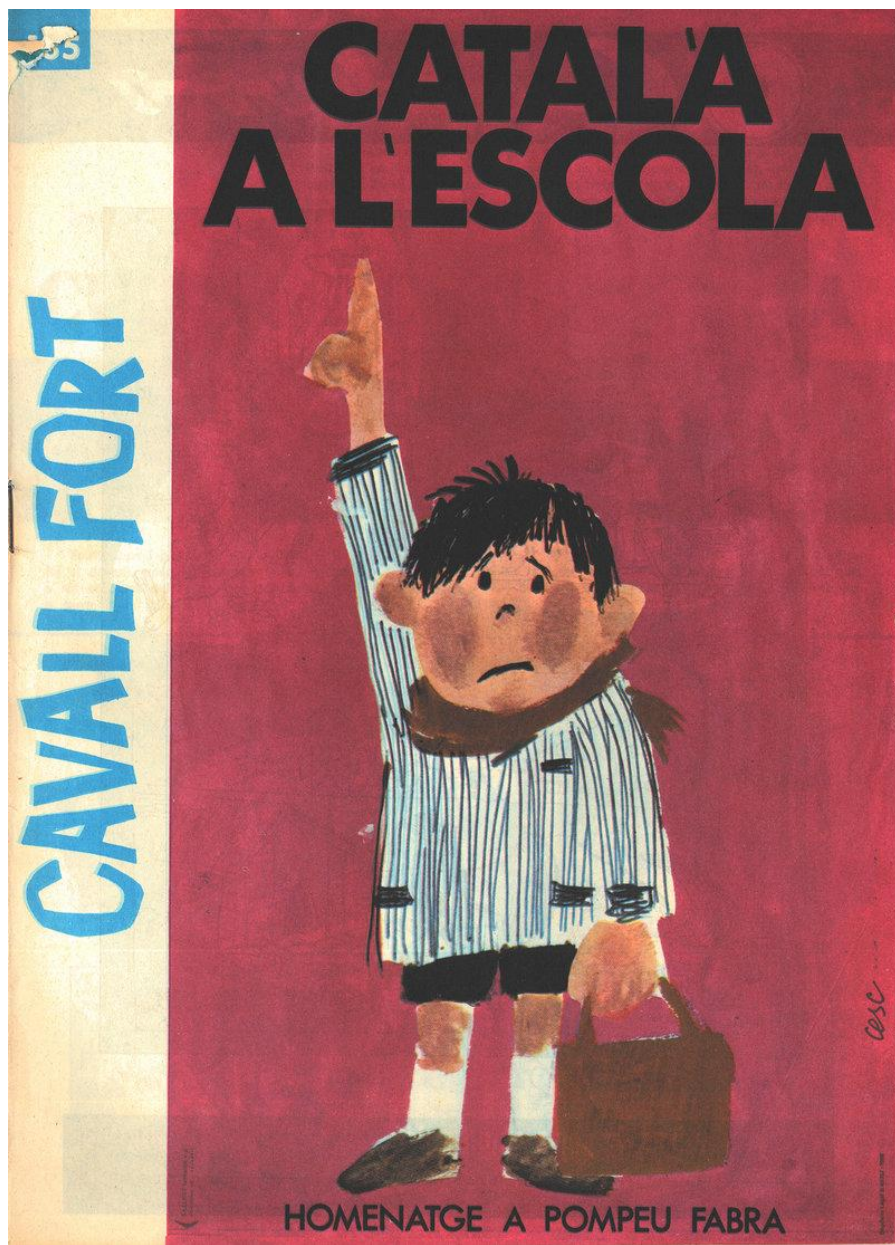

Rosa Sensat es va crear per atendre la formació del professorat perquè, d'acord amb la millor tradició pedagògica del nostre país, la formació del professorat és la peça clau per una educació de qualitat i l'educació és la condició de possibilitat de una societat democràtica.

Pilar Benejam, Principis de “Rosa Sensat”. Els nostres fars

El seu objectiu era canviar l'escola perquè esdevingués, en el pla personal, un instrument de dignificació humana i d'educació integral dels alumnes, per assolir una societat democràtica. El nom el suggerí Alexandre Galí en homenatge a la gran mestra i feminista morta gairebé en l'oblit i vergonyosament represaliada pel franquisme. Des de la seva creació l'entitat és un dels actius més rellevants de l'educació contemporània a Catalunya.

“Exactament a la meitat de la dècada, el tema general de dues Escoles d’Estiu es dedicarà a cercar **una alternativa al sistema educatiu vigent, antiquat i mal reformat encara**. En aquestes declaracions i en l’aspiració dintre del marc democràtic encara no vigent, es dissenya una política d’escola des del naixement fins als divuit anys, adequada a la gran diversitat social, amb mestres ben formats i en bones condicions de treball en equip, amb la col·laboració efectiva dels pares i la participació de la societat. Una escola accessible, propera, gratuïta, oberta a nens de tota procedència social, integradora dels deficients i marginats, promocionadora i al servei de la societat, respectuosa, per tant, de la seva pluralitat lingüística, cultural, etc”.

Marta Mara, L’escola de mestres Rosa Sensat, a *Perspectivas*, vol. XV, n. 1, 1985.

*La X Escola d'Estiu de 1975 feia pública la declaració titulada «**Per una nova Escola Pública**», que definia el model d'escola catalana pública que havien debatut i elaborat els assistents. L'any següent, el 1976, es va fer públic el manifest «Per una nova Escola Pública Catalana» que despertà interès, adhesions i també fermes oposicions.*

“En aquestes declaracions i en l’aspiració dintre del marc democràtic encara no vigent, es dissenya una política d’escola des del naixement fins als divuit anys, adequada a la gran diversitat social, amb mestres ben formats i en bones condicions de treball en equip, amb la col·laboració efectiva dels pares i la participació de la societat. Una escola accessible, propera, gratuïta, oberta a nens de tota procedència social, integradora dels deficients i marginats, promocionadora i al servei de la societat, respectuosa, per tant, de la seva pluralitat lingüística, cultural, etc”.

Marta Mara, L’escola de mestres Rosa Sensat, a ***Perspectives*, vol. XV, n. 1, 1985.**

Any 5 - Número 1.222

Preu: 30 ptes

2,5 NF (previ) 40 Pence

Suprepreu de 2 pessetes

per transport urgent a

Alicant, Balears, Madrid,

Saragossa i València

Edita: Premsa Catalana, S. A.

Barcelona

Director:

Jordi Maluquer i Bonet

AVUI

En aquesta edició s'inclou un
exemplar de «Poble andorrà»

Redacció i
Administració
Diputació, 284
Barcelona - 9
Telèfon 301 00 54
(Barcelona 93)
Tèlex: 54063
Tallers
Editorial Mencheta, S. A.
Roger de Llúria, 35
Barcelona - 9
Q. I. B. 20.249 - 1978

Divendres, 11 d'abril del 1980

Solemne constitució del Parlament de Catalunya

Heribert Barrera, a la sessió de tarda, elegit president provisional

- **Tarradellas:** «Es el coronament d'un pensament i d'una acció que ha triomfat».
- **Barrera:** «Cal recuperar per a la nostra nació la sobirania perduda».
- La mesa provisional ha quedat integrada per: **Heribert Barrera** (ERC), president; **Isidre Molas** (PSC), vice-president primer; **Concepció Ferrer** (CiU), vice-presidenta segona; i **Camp** (CiU), **Felip Lorda** (PSC), **Espa-**

“El 1980 va ser l’any de la definitiva restauració de la Generalitat de Catalunya, de la normalització de la seva vida pública. Com una conseqüència, els que fins ara havien estat treballant a l’Escola de Mestres Rosa Sensat van acordar convertir-se en Associació de Mestres Rosa Sensat i continuar les mateixes tasques adaptant-les, com sempre, a les demandes i necessitats canviants dels mestres i l’escola, i obrint l’organització en forma associativa a tots els mestres”.

Marta Mara, L’escola de mestres Rosa Sensat, a *Perspectives*, vol. XV, n. 1, 1985.

Al juliol del 2005, l'associació veu la necessitat de recuperar aquell esperit inicial i actualitzar-lo en el nou context. El manifest de la 40a escola d'estiu «Per una nova educació pública», reafirma els deu punts del manifest de 1975, però hi afegeix matisos i destaca:

- Una diversitat que no només cal respectar, sinó que cal potenciar com un element fonamental de la riquesa cultural, lingüística, política i pedagògica.
- Una crisi de les institucions democràtiques, de crisi de la institució escolar front els reptes de la globalització i la societat del coneixement, els interessos del mercat en una societat marcada pel neoliberalisme i l'individualisme competitiu i consumista.
- Els malestars provocats per les desigualtats creixents, la crisi ecològica,

El manifest de 2005 també diu: “volem afirmar que l'educació, més que en crisi, es troba en **una cruïlla**. Cap on pot anar?”

Quin pot ser el nostre paper en el context actual, complex i per tant esperançador i apassionant? Quin pot ser el nostre paper per construir una nova utopia per al futur comú? (...)

